

§ 22. Нѣкои историци приказватъ, че Ромуль е билъ първийтъ, който въвелъ обичайтъ за очищението чрѣзъ огънъ, на което очищилище постановилъ и служащитѣ дѣвойки, наречени Весталки *). Други даватъ това привилегия на Нума, колкото за останалите качества на Ромула удостовѣряватъ, че е билъ много богообразливъ, на чародѣянието способенъ, и че чрѣзъ чародѣянието държать нарицаемийтъ Лицейтъ. Лицейтъ билъ единъ кръгообразенъ прѣтъ, чрѣзъ който ония, които седеле да даватъ гатания, начертавате раздѣлението на небето. Този прѣтъ се упазвашъ у Палатинското бѣрдо, и се изгубилъ на Келтийскитѣ врѣмена, когато градътъ билъ завладанъ, но, когато варваритѣ повторно биле изгонени, тогава бѣха го намѣриле дълбоко заровенъ въ пепельта, безъ да се поврѣдилъ отъ огънътъ; макаръ че всичко прѣтърпело страшна катастрофа. Ромуль положилъ и нѣкои закони, отъ които най-строгийтъ билъ законътъ, който не позволявалъ на жената да напустне мѫжа си; напротивъ на мѫжа се позволявало да напустне жена си, въ случай, че е утровила чадата си, ако употребила лъжливи клучове, или ако е била невѣрна на мѫжа си. Но ако нѣкой мѫжъ напускалъ жена си безъ горѣказаниетѣ причини, тогава една част отъ иманието му се давало на нея, а другата половина се посвѣщавало на богина Церера; ако обаче нѣкой мѫжъ, смѣялъ да про-

*) Споредъ едно друго баснословие, което и Плутархъ слѣдва се доказало, че весталкитѣ прѣдшествувале преди Ромула, на когото майката била и Весталка. Огненослужението ставало още отъ най-старитѣ врѣмена, и се въвело между Гръцитѣ и Латинитѣ отъ Азиатскитѣ племена.